

A Magyar Köztársaság Nevében!

A Pécsi Ítéltábla dr. Spiesz Zsuzsanna ügyvéd (7621 Pécs, Rákóczi u. 35-37.) által képviselt **felperes neve** (felperes címe) felperesnek a CÉL-ORG Tanácsadó Kft. felszámoló (felszámolóbiztos: Purger József Pécs, Hőgyes E. u. 26.) által képviselt **I. rendű alperes neve** (I. rendű alperes címe) I. rendű és a Dr. Nagy Ügyvédi Iroda (ügyintéző dr. Nagy Róbert ügyvéd 7621 Pécs, Ferencesek útja 20. által képviselt **II. rendű alperes neve** (II. rendű alperes címe) II. rendű alperes ellen jelzálogjog érvényesítése iránt indított perében a Baranya Megyei Bíróság 2009. március 6. napján kelt, 14.G.20.055/2008/29. számú ítélete ellen a II. rendű alperes részéről 30. sorszám alatt benyújtott fellebbezés folytán meghozta a következő

Ítéletet:

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a II. rendű alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 15 napon belül 1.315.000 (egymillió-háromszáztizenötezer) forint másodfokú perköltséget.

Kötelezi a II. rendű alperest, hogy fizessen meg az állami adóhatóság külön felhívására 900.000 (kilencszázezer) forint le nem rótt fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

Indokolás

Az elsőfokú bíróság fellebbezéssel támadott ítéletével kötelezte az alpereseket, hogy fizessenek meg a felperesnek egyetemlegesen 81.043.046 forintot, és ennek 2007. május 30. napjától a kifizetés napjáig járó évi 20 %-os ügyleti és 6 %-os késedelmi kamatát, valamint 3.530.000 forint perköltséget. A II. rendű alperes marasztalását a Ptk. 272. § (1) bekezdésére, és a Ptk. 274. § (2) bekezdés a) pontjára alapította. A felperes és a II. rendű alperes között létrejött kezési szerződés és jelzálogszerződés, valamint a felperes és az I. rendű alperes között létrejött megbízási szerződés tartalma alapján megállapította, hogy a II. rendű alperes

90.000.000,- Ft és járulékai erejéig az I. rendű alperes felperes felé fennálló tartozásáért vállalt készfizető kezességet. E tartozás pedig abból ered, hogy a felperesnek az I. rendű alperessel megkötött megbízási szerződés szerint vállalt bankgarancia alapján helyt kellett állnia. Az I. rendű alperes perbeli védekezésével, és jelzálogszerződés érvénytelenségével kapcsolatos kifogásokkal az elsőfokú bíróság érdemben nem foglalkozott.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a II. rendű alperes jelentett be fellebbezést, fellebbezésében az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását, és a kereset elutasítását kérte. Sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság nem foglalkozott az elsőfokú eljárás során az I. rendű alperes által előterjesztett kifogásokkal, holott, mint kezes, e kifogásokat maga is felhozhatta volna, és tartalma szerint fel is hozta. E kifogásokat is fenntartva arra hivatkozott, hogy a felperes és az I. rendű alperes között kölcsönszerződés, mint főkötelelem nem jött létre, nem létező kölcsönszerződésnek pedig nincs mellékkötelezettsége, hogy a felperes nem a megbízási szerződésnek megfelelő tartalommal adott ki garanciavállaló nyilatkozatot, és jogalap nélkül - az I. rend alperes tiltása ellenére - teljesített a garancia kedvezményezettjének felszólítására. Sérelmezte azt is, hogy az elsőfokú bíróság nem foglalkozott a felperes és az I. rendű alperes között létrejött jelzálogszerződés semmisségével összefüggésben előterjesztett kifogással. Fellebbezése kiegészítéseként kérte annak megállapítását, hogy kezesi kötelezettsége alól a Ptk. 276. § (2) bekezdése értelmében szabadult, mert a felperes lemondott olyan jogról, amely alapján a II. rendű alperes kielégítést kaphatott volna, illetve a követelés egyébként a felperes hibájából behajthatatlanná vált. E körben arra hivatkozott, hogy a Pécsi Ítéltábla a Pf.IV.20.236/2008 számú ügyben hozott ítéletében megállapította, hogy a felperes az óvadékként felajánlott, és lekötött 48.000.000 forint készpénz fedezetet kiengedte, minden további ígért fedezet bevárása, biztosítása nélkül, erről a II. rendű alperest nem értesítette, kötelezettsége e jogosulti magatartás folytán terhesebbé vált.

A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását, a II. rendű alperes kifogásainak elutasítását kérte. Állította, hogy a II. rendű alperes a 90.000.000 forint és járulékai, az I. rendű alperesért vállalt a bankgarancia beváltásából eredő teljes tartozása megfizetéséért vállalt készfizető kezességet, hogy nem mondott le olyan jogról, amely a II. rendű alperes mentesülését eredményezné, a főkötelmet nem módosította, biztosítékot nem engedett el. Mindent megtett annak érdekében, hogy a hivatkozott 48.000.0000 forintot I. rendű alperes tartozásának csökkentésére fordítsa, ezt D. J., a II. rendű alperes férje, és egyben az I. rendű alperes ügyvezetője hiúsította meg csalárd módon.

A fellebbezés alaptalan.

Az elsőfokú bíróság ítéletében a tényállást helyesen állapította meg, azt a másodfokú bíróság a II. rendű alperes másodfokú eljárásban előterjesztett

kifogására tekintettel egészíti ki a Pécsi Ítéltábla Pf.IV.20.236/2008/8. számú ítélete alapján az alábbiakkal:

A felperes és az I. rendű alperes között folytak tárgyalások arról, hogy a S. H. Zrt által átutalt 90.000.000,- Ft-ból 48.000.000,- Ft a bankgarancia biztosítéka legyen. Ezt az I. rendű alperes két alkalommal írásban fel is ajánlotta, a Cenzúra Bizottság 2007. február 15.-i határozatában 48.000.000 forint zárolását és óvadéki szerződéssel történő biztosítását elő is írta. Az I. rendű alperes számlájára megérkezett 90.000.000,- forintból 48.000.000 forintot azonban a felperes az I. rendű alperes átutalási megbízását teljesítve, a D. J. ügyvezető által nyitott és rendelkezése alatt álló betét számlára vezette át. E 48.000.000 forint, bár az I. rendű alperes rendelkezése alól az átutalás következtében kikerült, nem került a felperes, mint a Ptk. 270.§ (2) bekezdése szerinti jogosult hatalmába, miután a felperes - a felek között létrejött betételszámolási számlaszerződés szerint - sem a lekötött betétben, sem a betételszámolási számlán elhelyezett összeg felett nem rendelkezhetett, ezen összeg nem volt a felperes részére a Ptk. 270.§ (2) bekezdése értelmében átadott óvadék, ezért a Ptk. 271.§ (1) bekezdése szerinti közvetlen kielégítési jog a felperest e pénzüsszegeből nem illette meg.

Az így kiegészített tényállásra figyelemmel is helyes érdemben az elsőfokú bíróság ítélete, ezért azt a másodfokú bíróság a Pp. 253.§ (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

Az elsőfokú bíróság ítéleti döntését helyes indokokkal támasztotta alá, és helyesen hagyta figyelmen kívül a felperes és az I. rendű alperes között létrejött jelzálogszerződéssel összefüggő érvénytelenségi kifogásokat, miután a II. rendű alperes marasztalása nem a jelzálogszerződésen alapul, a jelzálogszerződésre alapított keresettel szembeni perbeli védekezésként előterjesztett érvénytelenségi kifogás elbírálása is szükségtelen volt. E szerződés érvényességével, érvénytelenségével az elsőfokú bíróságnak - ezzel kapcsolatos kereset illetve viszontkereset hiányában - nem kellett foglalkoznia.

Az elsőfokú bíróság ítéletének indokolását a másodfokú bíróság a fellebbezésben hivatkozott kifogásokra tekintettel egészíti ki az alábbiakkal:

Alapítván a II. rendű alperesnek az a fellebbezésben is előterjesztett védekezése, hogy az I. rendű alperes és a felperes között nem volt kötelelem a kezési szerződés létrejöttének időpontjában. A megállapított tényállásból kitűnően 2007. február 28. napján a felperes és az I. rendű alperes között megbízási szerződés jött létre - 8/2007. szerződésszám alatt - 90.000.000 forint erejéig bankgarancia vállalására, e megbízási szerződés alapján a felperes a Ptk. 479. § (3) bekezdése értelmében - a bankgarancia beváltása esetén - az ügy ellátásával felmerült költségként az általa kifizetett összeg megtérítését igényelhetette az I. rendű alperestől. E törvényes megtérítési igény megerősítést nyert a megbízási szerződésben 5. pontjában, ahol is a felek a felperes garanciavállalás alapján történő helytállása esetére a felperes által megfizetett összeget tőketartozásnak minősítették, és az I. rendű alperes e

tőketartozás után évi 20 %-os ügyleti és 6 %-os késedelmi kamat megfizetését vállalta, az 5/b. pontban felsorolt egyéb költségekkel együtt. Ezen - megbízási szerződésből eredő jövőbeni - tartozás biztosítékeként jött létre a felperes és a II. rendű alperes közti készfizető kezesi szerződés, melyben a II. rendű alperes a 8/2007. szerződésszám alatt megkötött szerződésben megjelölt 90.000.000 millió forint és járulékai - e szerződésben foglalt feltételek szerinti - I. rendű alperesi tartozás megfizetéséért vállalt kezességet. A megbízási szerződésből eredő követelés kezességgel történő biztosításának nem volt jogi akadály, kezességgel ugyanis feltételes és jövőbeni követelés is biztosítható (Legfelsőbb Bíróság BH 108/1995). Nem hivatkozhat a II. rendű alperes arra sem, hogy a felperes és az I. rendű alperes közti jogviszony részleteiről nem tudott, a kezesi szerződés aláírásával ugyanis elismerte azt a - a szerződés 2. pontjában rögzített - tényt, hogy a 8/2007. számú szerződést átvette, és annak tatalmát ismeri.

A II. rendű alperes sem a megbízási szerződéssel, sem a kezességi szerződéssel szemben nem hozott fel olyan kifogást, amely alapján e szerződések érvénytelensége megállapítható lenne. A kezességi szerződés alakilag és tartalmilag megfelel a Ptk.272.§ (2) és a Ptk.218.§ (1) bekezdése által támasztott követelményeknek, semmisségi okot a másodfokú bíróság nem észlelt, az érvényesen létrejött készfizető kezesi szerződés alapján ezért a II. rendű alperesnek helyt kell állnia.

Alaptalanul hivatkozott a II. rendű alperes arra is, hogy a felperes a bankgarancia nyilatkozatot nem a I. rendű alperes megbízásának megfelelően adta ki, valamint arra is, hogy a kiadott bankgarancia nyilatkozat alapján nem állhatott volna helyt, mert ez ellen az I. rendű alperes tiltakozott, helytállásával saját kockázatára teljesített, magának okozott kárt, helytállásából eredően az I. rendű alperesnek fizetési kötelezettsége nem keletkezett. A felperes által kiadott bankgarancia nyilatkozat 1.-es 2.-es és 3.-as pontja, valamint az megbízási szerződés 1.-es, és 2.-es pontja megegyezik egymással, a I. rendű alperes azzal, hogy a megbízási szerződést a bankgarancia nyilatkozat kiadását követően aláírta, megerősítette és elismerte azt, hogy a korábban adott megbízásának megfelelően bocsátotta ki a felperes a garancia vállaló nyilatkozatot. E nyilatkozat alapján a felperes a kedvezményezett becsatolt felhívására, amely megfelelt a kiadott nyilatkozat 3. pontjának, helytállni tartozott. A bank garancia vállalása olyan önálló kötelezettségvállalás, amelyben a bank kötelezettsége az általa megszabott feltételekhez igazodik, a bankgaranciát az abban kedvezményezettként megjelölt érvényesítheti, az ott meghatározott terjedelemben és határidőben. A garanciavállalás a bank és a kedvezményezett között hoz létre jogviszonyt, a bank csak ezen önálló jogviszonyban írt kikötéseket veheti figyelembe, a bankgarancia vállalására irányuló megbízási szerződés megbízójának utasításait, tiltó rendelkezését azonban nem (EBH 29/1999. BH 473/2003.).

Alaptalan a II. rendű alperesnek a másodfokú eljárás során a Ptk. 276. § (2) bekezdésére alapítottan előterjesztett kifogása is. A Ptk. e rendelkezése a kezesnek az adóssal szembeni megtérítési jogot sértő magatartás jogkövetkezményeit

szabályozza, annak biztosítására szolgál, hogy ha a kezes a kötelezett helyett teljesít, akkor a kötelezettel szemben a megtérítési igényét sikerrel érvényesíthesse. (Polgári Törvénykönyv Magyarázata 910. oldal). A kezes tehát e körben csak olyan jogosulti magatartásokra hivatkozhat, amelyek azt hiúsították meg, hogy helytállása esetén a reá átszálló követelést az adóstól behajthassa, illetve, hogy a reá átszálló követelés a hitelező hibájából vált az adóssal szemben behajthatatlanná. A kiegészített tényállásból kitűnően a II. rendű alperes által hivatkozott 48.000.000 forint nem vált a felperes és az I. rendű alperes közti jogviszonyban óvadékká, nem volt a köztük létrejött szerződés biztosítéka, így sem a felperes joglemondása, sem e pénzösszegnek, mint biztosítéknak a Ptk. 276. § (1) bekezdése szerinti átszállása nem merülhetett, illetve nem merülhet fel. E 48.000.000 forinttal kapcsolatban felhozottakon túl, egyéb olyan tényre, felperesi magatartásra a II. rendű alperes nem hivatkozott, amely mentesülését eredményezhetné. Annak a ténynek, hogy miért nem vált biztosítékká e 48.000.000 forint, a Ptk. 276. § (2) bekezdése, azaz a kezes szabadulása szempontjából nincs jogi relevanciája. Megjegyzi csak a másodfokú bíróság, hogy ezt éppen az I. rendű alperes képviselője, aki egyben a II. rendű alperes volt férje, hiúsította meg azzal, hogy e pénzösszeget a saját számlájára utalta át. A felperes ennek ellenére megkísérelte e pénzösszeget az I. rendű alperessel szembeni tartozás behajtására fordítani, e törekvése pedig azért volt eredménytelen, mert az I. rendű alperes ügyvezetője a számlájáról e jogcímen leemelt pénzösszeget a már idézett ügyszámú perben a felperestől visszakövetelte. Ilyen körülmények között a felperes terhére fel sem merülhetett a kezes érdekeit sértő, és ezért annak mentesülését eredményező magatartás.

A fellebbezés alaptalan volt, ezért a II. rendű alperes köteles a felperes másodfokú eljárásban felmerült költségeit megtéríteni.

P é c s, 2009. október 21.

Dr. Veszely Józsefné s.k. a tanács elnöke, Dr. Kovács Ildikó s.k. előadó bíró, Dr. Zóka Ferenc s.k. bíró